

ret at kunne forstaae, hvorledes Skifteforvalterens Interesser og Voets Interesser kunne være forskellige. Der er eet Tilfælde, hvor Skifteforvalterens Interesse jevnlig har vilst sig at være forskjellig fra Voets Interesse. Voets Interesse er unægtelig at være meget nøiende med, at de Penge, der udlaanes, blive udsatte paa gode Steder og saaledes, at de, naar det behøves, kunne være disponible osv. osv. Skifteforvalteren derimod kan have Benskabshensyn, ja han kan selv have Interessehensyn; han kan paa een eller anden Maade være Participant i eet eller andet Sted, hvortil Laanet skal gives. Han kan være Eiendomsbesidder og behøve Pengeomsætning, ja desværre, Menneket er svagt, han kan have en ligestem Fordeel deraf, han kan have Fordeel af at levere Pengene til Een og ikke til en Anden. Det er jo Noget, som man veed seer meget hyppigt og som er ganske almindeligt, at, naar der af een eller anden offentlig Kasse skal faaes Penge, saa er der gjerne ansat Een eller Anden ved denne Kasse, som bedre forstaaer at skaffe de Penge, end de i Almindelighed kunne skaffes. Det er vist for den ydre Verden af christelig Bevillie, men der er dog Mange, som troe, at der ved Siden deraf er en Binding, og seer man nu ovenikjøbet, at Folk af den Art med en ikke høj Løn leve paa en storartet Fod, saa siger man: „Deres christelige Bevillie har lagt en stor Nigdom i deres smaa Indtægter. Alle disse Ting hænge nøie sammen med Skiftevesenets nuværende Indretning og ligge aldeles udenfor Sportuleringsystemet, og det maa kunne forandres. Dertil kommer, at Sportuleringsystemet, det vil sige den Afgift paa Arv, som tilflyder vedkommende Rettsbetjente som umiddelbar Løn, kan bestaae, om ogsaa Skiftet tages aldeles ud af deres Hænder, thi det kan blot paalægges, at der skal indbetales det og det til dem, og at det skal lægges til deres Løn, og de kunne beholde Controllen med Skifterne, for at de kunne sikke sig, at de ikke komme til at lide Overlast i saa Henseende. Der kan tages Forholdsregler af den Art, saa jeg troer, at selv i den Retning er Lovgivningsmagten aldeles fri, naar man vil gaae ind paa Saa-

gen. Jeg troer ikke engang, at det behøves, at der først indføres faste Lønninger, for at Justitsbetjentene kunne aldeles fritages for denne Maade at behandle Skiftevesenet paa, men derimod kan Afgiften ikke formindkes; det, der skal tilflyde de Mænd, som nu have deres Hovedindtægtskilde deraf, til de faae en anden, maa blive det Samme, det indrømmer jeg, men jeg troer, at man godt kan forene dette uheldige Afgifts- og Lønningssystem med en bedre, og for de vedkommende Dødsboer mere sikrende Skifteforvaltning end den, der nu eksisterer. Jeg vilde ikke tale, som jeg her gjør, naar der ikke forelaae ikke saa, ja man kunde maaskee endog sige mange Tilfælde saa aabenbart, at der intet Tvivlsmaal kan være om, at den nuværende Skifteforvaltning afstedkommer mange Ulemper og store Tab. Det har foreligget altfor offentligt, til at man kan troe i det Hele at træde Nogen for nær ved at omtale det paa den Maade, som jeg har gjort.

Justitsministeren: Den ærede Rigsdagsmand blander to aldeles forskellige Ting sammen, nemlig Skifteforvaltningen og Bestyrelsen af de Umyndiges Midler. Disse to Ting have Intet med hinanden at bestille. Jeg troer, at Skifteforvaltningen maa ansees at være tilstrækkelig controlleret, navnlig efter de Regler, som indeholdes i den nye Kasseanordning af 8de Juli 1840. Der finder jævnlig og meget nøiagtigt Undersøgelser Sted med Hensyn til hvilke Midler der haves i Kassen, og om det indbetales i den kongelige Kasse, hvorfor der ikke haves Anvendelse. Jeg troer heller ikke, at man paa nogen Maade kan paapise Exempler paa, at der i en lang Række af Aar er tabt en eneste Skilling under Skifteforvaltningen. Hvad dernæst angaaer det Andet, som jo iøvrigt ikke vedkommer det foreliggende Spørgsmaal, nemlig Bestyrelsen af de Umyndiges Midler, saa have ogsaa i den Henseende i en lang Række af Aar Tab været meget sjeldne. Hvilket Tilfælde den ærede Rigsdagsmand stegede til, veed jeg ikke bestemt; jeg skulde næsten troe, at han tænkte paa et Tilfælde, der forefaldt i Jylland, men hvad angaaer Reglerne for Udsættelsen af de Umyndiges Midler, saa ere disse jo ogsaa